

УДК 631.3.83
© 2013

*B.B. Adamchuk,
академік НААН*
*B.G. Mironenko,
доктор технічних наук*
*B.M. Tretjak,
P.B. Mel'nyk,
кандидати
технічних наук*
*Національний
науковий центр «ІМЕСГ»*

ЕЛЕКТРИФІКАЦІЯ ЯК ФАКТОР СТВОРЕННЯ МОБІЛЬНОЇ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОЇ ТЕХНІКИ НОВОГО ПОКОЛІННЯ

*Проаналізовано сучасний стан розвитку
механізації сільськогосподарського виробництва,
розкрито перспективи подальшої електрифікації
технологічних процесів і переведення мобільної
техніки на електричний привід. Висвітлено
умови, необхідні для створення та введення
в експлуатацію тракторів на
електроакумуляторному приводі.*

Ключові слова: мобільна техніка, електротрактор, акумуляторні батареї.

В умовах глобалізації кожна країна може розраховувати на своє місце у світовій економіці залежно від рівня інноваційної політики — науково-технічної активності та державної підтримки створення конкурентоспроможного вітчизняного виробника. Активізація світових глобалізаційних процесів збіглася з глибокими соціально-економічними реформами в Україні, що призвело до сировинної переорієнтації нашої економіки та кризової залежності від економік більш успішних країн.

У галузі механізації сільськогосподарського виробництва це спричинило занепад власного машинобудування та заповнення внутрішнього ринку імпортною технікою. Ці процеси мають системний і практично незворотний характер. Очевидно, що інноваційний розвиток галузі слід здійснювати, спираючись передусім на особливості, характерні виключно для України. На основі цих особливостей необхідно розробляти інноваційні проекти, які давали б змогу здійснювати технологічні прориви у виробництві і використанні сільськогосподарської техніки п'ято-го технологічного укладу. Г'який технологічний уклад — це комп'ютеризація, інформатизація, сучасні сфери електротехнічної промисловості, приладобудування, питома частка яких у промисловому комплексі України не перевищує 5% [2].

Однією з характерних особливостей виробництва сільськогосподарської продукції в Україні є значна залежність від імпортних енергоносіїв:

потреба України в енергоресурсах становить 220 млн т у. п., зокрема, імпорт — понад 60%, а власний видобуток нафти — близько 30% від необхідного;

дизельне пальне лише за виконання основних технологічних процесів рослинництва становить понад 20% від собівартості рослинної продукції; спочатку продавається (і в досить обмежені терміни) продукція рослинництва, а потім купується пальне. Будь-яке зростання прибутку від реалізації продукції рослинництва легко втрачається під час закупівлі палива. Країна, яка продає хліб, завжди у програшу порівняно з країною, що продає паливо.

Водночас Україна сьогодні є однією з найбільш розвинутих і перспективних країн світу щодо виробництва електричної енергії: вона має потужну систему теплоелектростанцій (14 теплових електростанцій зі встановленою потужністю понад 30 тис. МВт). При цьому запасами вугілля Україна забезпечена на 400 років [2]; за встановленими потужностями ядерної енергетики Україна посідає 8 місце у світі і має значні запаси уранової руди; частка електроенергії, отриманої від енергії сонця і вітру, на 2030 рік має становити 15%, сучасний вітроенергетичний потенціал України становить 30000 ГВт·год за рік [1]; перспективним є використання відходів рослинництва для виробництва електроенергії в умовах окремого господарства.

Динаміка зростання цін на одиницю енергії у вигляді електроенергетії в Україні менша, ніж у вигляді дизельного палива (рис. 1), притому, що прибуток за рахунок різниці ціни реалізації та собівартості виробництва залишається в країні.

Отже, можна стверджувати, що одним із чинників ефективності сільського господарства України в подальшому стане освоєння нового рівня електрифікації виробництва. Велике зна-

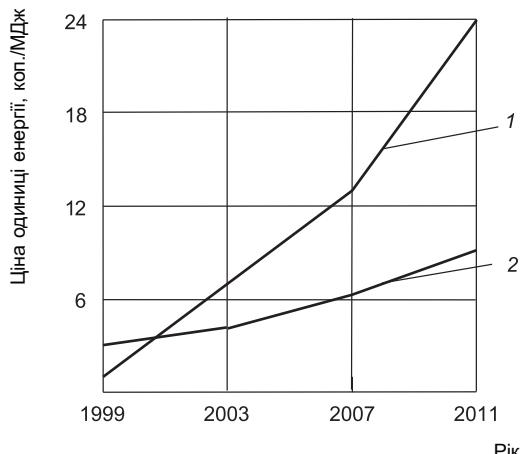

Рис. 1. Динаміка зміни ціни одиниці енергії:
1 — дизельне паливо; 2 — електроенергія для сільської місцевості

чення в цьому процесі має питання переведення мобільних енергозасобів, зокрема тракторів сільськогосподарського призначення, на електричний привід.

Статистика використання тракторів у сільському господарстві (рис. 2) показує, що енергоємні ґрунтообробні роботи виконуються машинно-тракторними агрегатами класу тяги 2 і більше, а робочий час витрачається переваж-

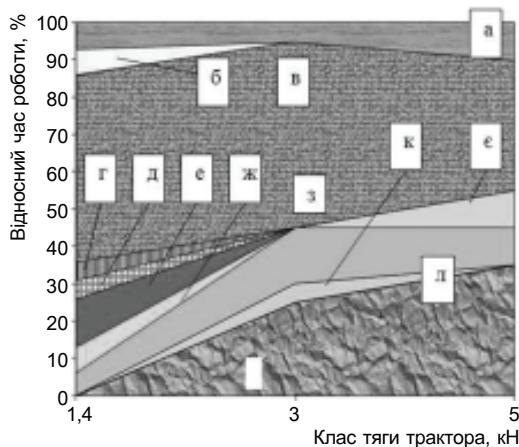

Рис. 2. Завантаженість тракторів за виконанням агротехнологічних операцій:
а — бульдоzerні та навантажувальні роботи; б — внесення добрив; в — транспортні роботи; г — збирання зернових і силосних культур; д — збирання картоплі та коренеплодів; е — заготовлення сіна; ж — посів; ж — міжрядна обробка; з — культивація; к — дискування; л — оранка

но на транспортні та допоміжні роботи, які не потребують постійної максимальної потужності від джерела енергії і виконуються з невеликими технологічними швидкостями. При цьому часто застосовуються класи тяги 1,4 та меншої потужності з технологічними зупинками. Загалом витрати енергії під час використання електротяги можуть бути у 5–7 разів менші порівняно з дизельним двигуном [4].

Отож, якщо для інших країн електротрактор — це лише перспективний етап розвитку машинобудування, то для України — це особливо важливий фактор завоювання гідного місця на ринку сільськогосподарської продукції.

За останні кілька років практично у всіх прогресивних країнах світу відзначається надзвичайно активна робота зі створення електричних самохідних машин на акумуляторному приводі (рис. 3).

Загальновизаною перешкодою для масово-го впровадження машин на електроакумуляторному приводі вважається відсутність потрібних акумуляторів і систем їх зарядки.

У багатьох країнах світу інтенсивно розробляються і впроваджуються нові види високо-

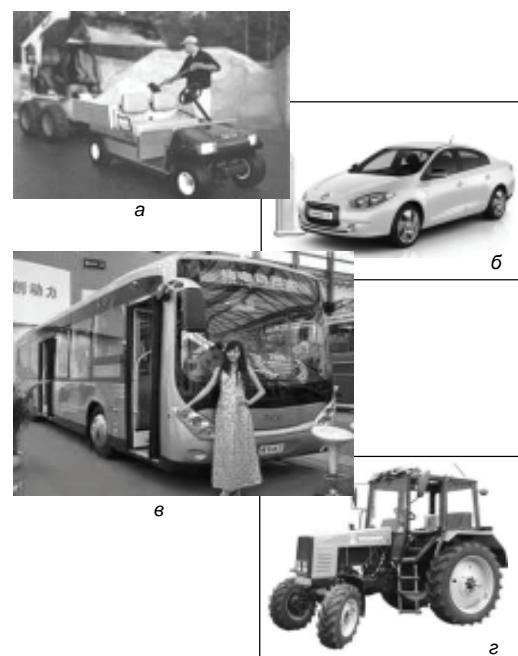

Рис. 3. Загальний вигляд сучасних електрических самохідних машин:
а — вантажний електрокар (США); б — легковий автомобіль (Франція); в — електроавтобус (Китай); г — електротрактор (Росія — Білорусь)

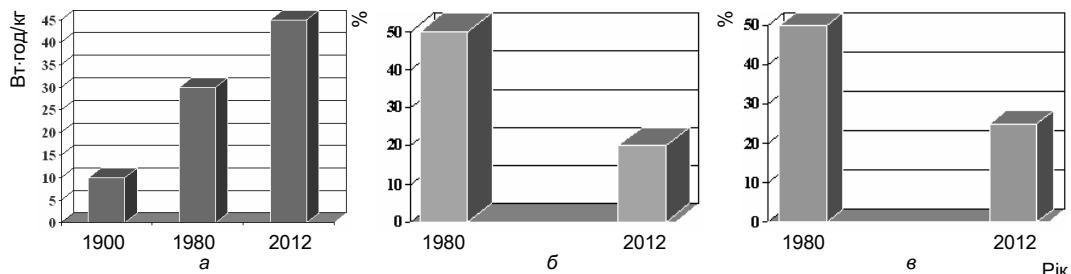

Рис. 4. Динаміка зміни основних характеристик електротрактора: а — питома енергоємність АКБ, Вт·год/кг; б — співвідношення ваги акумуляторів та електротрактора, %; в — співвідношення ціни акумуляторів та електротрактора, %

енергетичних акумуляторів: літій-іонних (занадто дорогі); натрій-сірчаних (робоча температура понад 300°C); нікель-металгідридних; на основі поліпропілену, паливних елементів, іоністорів, фотоелементів тощо. Проте найбільш доступними, надійними та поширеними поки що залишаються свинцево-кислотні акумуляторні батареї (АКБ). За останній час їхні характеристики як джерела енергії для електротрактора значно покращилися (рис. 4) — питома енергоємність досягла 45 Вт·год/кг; за 2-годинної безперервної роботи машинно-тракторного агрегату з 80%-м навантаженням співвідношення ваги акумуляторів та електротрактора, на який вони встановлюються, становить від 20%, а співвідношення ціни відповідних акумуляторів і трактора становить близько 25%.

Порівняльні характеристики свинцево-кислотних і *Lithium* акумуляторних батарей

поточних і *Lithium* акумуляторних батарей показують, що на сьогоднішній день використання свинцево-кислотних батарей є дешевшими, але загальна маса їх досить велика за використання *Lithium*, а під час виконання технологічних операцій при однаковій масі ємність акумуляторних батарей *Lithium* буде втричі більшою (рис. 5).

Щодо перезарядження акумуляторів, то для електротракторів це питання вирішується дещо простіше, ніж для автомобілів, що пов'язано з обмеженістю території, на якій працює трактор, чітко визначені маршрутом і незначними відстанями його переміщення. Створивши відповідну кількість станцій швидкої заміни батарей (3–5 хв) та оптимізувавши план виробничих завдань, можна досягти практично безперервної роботи електротрактора протягом всієї ро-

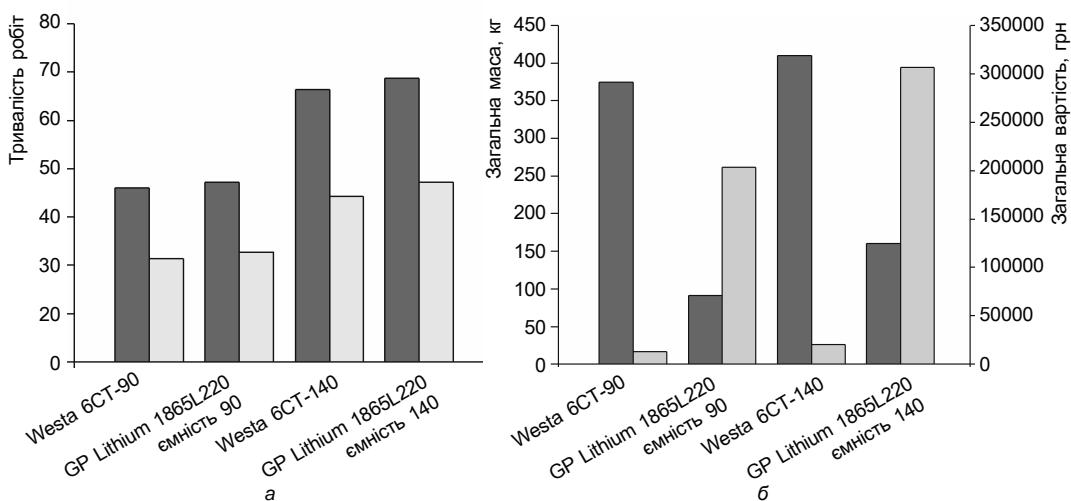

Рис. 5. Порівняльні характеристики свинцево-кислотних і *Lithium* акумуляторних батарей: а — тривалість роботи під час виконання технологічних операцій [■ — тривалість транспортних робіт ($P=10\text{kВт}$) хв; □ — тривалість роботи на оранці ($P=20\text{kВт}$) хв]; б — загальна маса і загальна вартість [■ — загальна маса; □ — загальна вартість, грн]

бочої зміни. На кожній станції заміни батареї встановлюється необхідна кількість блоків батареї, заміна яких на тракторі виконується в автоматизованому режимі, а підзарядження проводиться від одного з можливих джерел енергії: централізованої електромережі, вітро-електричного пристрою, фотоелектричного модуля, теплового електрогенератора на біопаливі (солома, біогаз тощо) та ін.

У попередніх працях зарубіжних і вітчизняних вчених, зокрема фахівців Національного наукового центру «Інститут механізації та електрифікації сільського господарства» [3], досліджено окремі питання організації роботи електротракторів, вибору силового електроприводу, розроблення принципових схем керування електроприводом, оцінки економічного, екологічного та соціального ефекту.

Враховуючи потужний потенціал ПАТ «Харківський тракторний завод», а також високий рівень розвитку електроенергетичної галузі, Україна має всі умови для вирішення за корот-

кий термін усіх технічних питань та успішного впровадження у виробництво вітчизняних тракторів з електроакумуляторним приводом.

Використання силового електроприводу в умовах інтенсивного насичення мобільних сільськогосподарських агрегатів засобами інформатизації та автоматизації відкриває можливість створення техніки нового покоління з високим рівнем електрифікації технологічних процесів та елементами комп’ютеризації, що дасть змогу значно знизити витрати енергії, підвищити комфортність та екологічність життя і загальну ефективність використання сільськогосподарських угідь. Наприклад, енергоміністъ електроімпульсного знищення однорічних і багаторічних бур'янів у 8,7 та 5,5 раза менша, ніж за використання гербіцидів, і в 16,1 та 3 рази менша, ніж за культивації [5], а спеціалізований сільськогосподарський робот на електроакумуляторному приводі має засоби навігації, управління рухом і роботою робочих органів, технічного зору і комунікації [6].

Висновки

Ефективність сільського господарства значною мірою визначатиметься освоєнням нового рівня електрифікації виробництва, зокрема переведенням мобільних енергозасобів

на електричну тягу. Сьогодні Україна має всі необхідні умови для створення та введення в експлуатацію тракторів на електроакумуляторному приводі.

Бібліографія

1. Величко С.А. Енергетика навколошнього середовища України (з електронними картами): навч.-метод. посіб. для магістрантів: наук. ред. І.Г. Черваньов. — Х.: Нац. ун-т імені В.Н. Каразіна, 2003. — 52 с.
2. Інноваційні пріоритети паливно-енергетичного комплексу України/за заг. ред. А.К. Шидловського. — К.: Українські енциклопедичні знання, 2005. — 521 с.
3. Корчемний М.О., Юсупов Н.А., Філоненко А.Ф., Жаров С.В. Електропривід мобільного агрегату// Електрифікація та автоматизація сільського господарства. — 2003. — № 1. — С. 41–44.
4. Улексин В.А. Мостовое земледелие: монография. — Днепропетровск: Пороги, 2008. — 224 с.
5. Юдаев И.В. Технические и технологические характеристики процесса электроимпульсной культивации//Энергообеспечение и энергосбережение в сельском хозяйстве: Труды 7-й Междунар. науч.-техн. конф. — Ч. 2. — М.: ВИЭСХ, 2010. — С. 172–177.
6. Efficient robots for precision farming. — Режим доступа: <http://www.fieldrobot.nl>, свободный. — Загл. с экрана.

Надійшла 25.02. 2013.